

om Georgeismen, citerer af den Masse, som jeg har skrevet og ladet trykke om Georgeismen. Hvis han søgte dertil, vilde han finde et helt Arsenal, og derved vilde han undgaa at komme til at citere saa uheldigt, som han citerede i Dag, naar han skal holde sig til de mundtlige Udtalelser. At jeg skulde have indrømmet, at Georgeismen vilde føre til, at Rigdommen vældede frem af Jorden o. s. v., er selvfølgelig ikke rigtigt. Jeg har blot undersøgt, hvordan Forholdene vilde blive, hvis en Række georgeistiske Forudsætninger slog til, og saa konstrueret ud derfra, men jeg har ikke derved indrømmet, at det virkelige vil finde Sted. At jeg skulde have erklæret, at jeg i al Almindelighed kunde gaa med til en Afløsning af Toldskatterne ved Hjælp af en Jordskat, er en fuldstændig Fejltagelse af det ærede Medlem, som jeg en Gang tidligere har gjort ham opmærksom paa. Netop for at markere Modsætningen mellem den georgeistiske Enestekat paa Jorden og vor Skattepolitik har jeg sagt, at hvis Talen kun var om at afløse de direkte Skatter, Indkomst- og Formueskatten med stigende Skala, med Jordskyld, vilde Socialdemokratiet gaa imod denne Tanke, men hvis Talen derimod var om Toldskatterne, kunde vi diskutere Spørgsmaalet. Jeg har netop sagt og har gentaget det i Dag, at vi i vor Skattepolitik gerne ville tage Hensyn til, hvad vi finde af godt, retfærdigt og rationelt. Det er muligt, at der kan vise sig at være noget godt, rationelt og retfærdigt i Beskatningen af Grundværdien, i saa Fald mødes vi, og det er højst sandsynligt, at vi kunne komme til at gaa et Stykke Vej sammen med Georgeisterne, om end ud fra andre Forudsætninger end de, idet vi ikke som det ærede Medlem betragter det som det store „Botemiddel“ mod Samfundselendigheden, men som et simpelt skatteteknisk Spørgsmaal.

Maa jeg dernæst sige, at det forbavser mig, at det ærede Medlem vilde saa bestemt tage Afstand fra, at den georgeistiske Enestekat skulde være et Universalmiddel. Er der nogen, der hævder dette stærkt og bestemt, er det Henry George. Han skriver — jeg har kun en norsk Oversættelse ved Haanden —: „Dette er da Botemiddelet“ — jeg antager, at „Botemiddel“ og „Universalmiddel“ bliver nogenlunde enstydige — „dette er da Botemiddelet for den moderne Civilisations uretfærdige og ulige Formuesfordeling og for alle de Onder, som fremgaa deraf“. Han skriver endvidere: „Det eneste Botemiddel

mod den uretfærdige Formuesfordeling bestaar i at gøre Jorden til fælles Ejendom“. Han agter at vise, at dette „er et tilstrækkeligt Botemiddel mod alle de Misforhold, der, alt eftersom de moderne Fremskridt gaa for sig, opstaa af den stadig stigende Ulighed i Formuesfordelingen“. Hans Skattereform „vil bringe Lighed i Stedet for Ulighed, Overflod i Stedet for Mangel, Retfærdighed i Stedet for Uretfærdighed, social Kraft i Stedet for social Svaghed og aabne Vejen til endnu større og ædlere Fremskridt i Civilisationen“. Er det saa for stærkt et Udtryk at bruge dette Ord: Universalmiddel?

Maa jeg blot til Slutning oplæse de Par Linier, hvormed han ender den sociale Del af sin Bog om Fremskridt og Fattigdom, og hvor han fremstiller, hvilke samfundsmæssige Virkninger det vil have, hvis hans Skatteprogram bliver gennemført. Han skildrer de Tilstande, der ville oprinde, paa den Maade: „Tanken kan ikke finde Ord! Det er *Guldalderen*, som Digterne have sunget om, og som begejstrede Seere have forudsagt i Billeder! Det er det herlige Syn, som altid har foresvævet Menneskene med Straaler af vekslende Glans. Det er, hvad han saa, hvis Øjne paa Patmos lukkede sig i Henrykkelse. Det er *Kristendommens Højdepunkt* — Guds Stad paa Jorden med Mur af Jaspis og med Porte af Perler, det er Fredsfyrstens Rige.“ Jeg synes, det er et mildt Udtryk at bruge Ordet Universalmiddel om dette.

Ordføreren (*N. P. Jensen* [Randers Amts 4de Valgkreds]): Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg gøre en lille Bemærkning. Den højtærede Indenrigsminister har aabenbart gjort sig skyldig i en Misforstaaelse, og det kunde naturligvis nok være det behageligste for ham, hvis han kunde give det Udseende af, at det var mig, der havde gjort mig skyldig i Misforstaaelsen. Overfor en Udtalelse om, at en vis Gruppe af smaa Ejendomme paa under 8,000 Kr. kunde tænkes at faa Paalæg ved de kommunale Skatter, har jeg sagt, at de alligevel faa Lettelse ved det større Afdrag i Statsskatten.

Men der er ingen Gruppe af Ejendomme i den Forstand, som den højtærede Indenrigsminister taler om. Sagen er nemlig, at det eneste Sted, hvor de to Hold Beregninger falde sammen, er akkurat paa Vurderingssummen lige op til 8,000 Kr., hvor det nu er 6,000 Kr., der beskattes af, og efter Forslaget vil det blive 5,500 Kr. Men saa snart man vil